

РЕШЕНИЕ

№ 4192

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 138 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА П. ПОПОВА

при участието на секретаря ВЕНЕТА К. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА П. ПОПОВА Гражданско дело № 20221110134308 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 4 10, ал.1 КЗ вр.чл.49 вр чл.45 ЗЗД за заплащане на сумата от 236,66 лв., представляваща регресно вземане за изплатено по имуществена застраховка „Каско Стандарт” обезщетение по щета с № ... за застрахователно събитие, настъпило на 14.12.2021 г., вследствие виновно, противоправно поведение, изразяващо се в необезопасяване и необозначаване на дупка на пътното платно, на длъжностни лица, чийто възложител е ответникът, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 27.06.2022 г., до окончателното изплащане. Претендират се и разноските по делото.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане по застраховка „Каско Стандарт” е настъпило събитие – застрахованият автомобил „...“, с рег. № ..., при движение по главен път ... от разклона за гр. ... в посока към бул. " ...", на кръстовището с последния, попаднал в несигнализирана и необезопасена дупка на пътното платно, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования автомобил. Твърди, че щетите са на стойност 236,66 лв., като поддържа да е изплатил застрахователно обезщетение в посочения размер. Поддържа, че пътят, по който се е движил автомобилът при настъпването на произшествието, е част от републиканската пътна мрежа, за

поддържането на която отговаря ответникът. Излага, че на ответника е връчена регресна покана, но не е заплатил претендираната сума. По подробно изложените съображения ищецът претендира заплащане на горепосочената сума, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане, както и разноските по делото.

Ответникът оспорва предявените искове по основание и размер по съображения, изложени в отговора на ИМ. Оспорва механизма на пътнотранспортното произшествие, като оспорва материалната доказателствена сила на протокола за пътнотранспортното произшествие. Поддържа, че представените общи условия са бланкетни, като не съдържат задължителни реквизити, поради което счита, че е недоказан застрахователен риск на евентуалното пътнотранспортно произшествие. Евентуално, ако се приеме, че публикуваните общи условия на ищеца са актуални, то счита, че ищецът не е ангажирал доказателства да е спазил общите условия, като евентуалното пътнотранспортно произшествие не е посетено от мобилна група на застрахователя, не е изготвен снимков материал, не са събрани доказателства за причиняване на вредите. Поддържа, че представената полица не удостоверява основанието за плащане на застрахователно обезщетение. При условията на евентуалност, навежда възражение, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на моторно превозното средство. Претендира разноски.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Установява се по делото от всички доказателства – писмени, гласни и заключението на СТЕ, че на 14.12.2021г. при движение по гл. път ... от разклона за гр. ... посока към бул. „...“, на кръстовището с последния водачът на лек автомобил марка „...“ модел „...“ с рег. ... – св. Д. Д. попада в несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно. В резултат на това е реализирано пътнотранспортно произшествие, при което са нанесени имуществени вреди на управлявания от нея автомобил – увреждане на двете ливи гуми до степен на неизползваемост..

Мястото на произшествие е посетено от органите на МВР, които извършили оглед и съставили Протокол за ПТП № ... от 14.12.2021г., с отбелязване, че пътната настилка е била нарушена без да бъде обозначена и обезопасена. Действително, протоколът за ПТП няма доказателствена сила относно механизма

на ПТП. Същият, обаче, може да се ползва за установяване на обстоятелствата, които са били заварени от полицейския служител при пристигането му на мястото на ПТП, доколкото в тази част в протокола се удостоверяват обстоятелства, на които полицейският служител е бил очевидец. Това са: наличие на необезопасена дупка на мястото на ПТП, както и видимите щети по автомобила. Съдът не счита, че в протокола липсват задължителни реквизити, поради което възражението на ответника в тази насока се явява неоснователно. Обстоятелството, че на мястото на ПТП не са изготвени снимки, също не рефлектира върху крайните изводи на съда относно релевантните по делото факти

Към момента на настъпване на произшествието за лек автомобил марка „...“ модел „...“ с рег. ... .. има сключена валидна застраховка „Каско Стандарт“ в ... - полица № .... М застрахователната полица е посочено, че застраховката е Пълно Каско, а от приложените по делото ОУ на ищцовото дружество се установява, че покрити рискове по застраховката са и всички вреди по автомобила, настъпили при ПТП, какъвто е процесния случай. Доводите в противната насока, поддържани от ответника съдът отхвърля като неоснователни.

След подадено заявление в ... е образувана щета № ..., изготвени са опис на претенция и доклад по щета, по която застрахователят заплатил сума в размер на 236,66 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ - с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите.

Досежно правната квалификация на деликтната отговорност на ответника, съдът намира, че същата следва при разглеждането ѝ да бъде подведена под диспозицията на нормата на чл. 49 ЗЗД. За ангажиране отговорността на ответника е необходимо установяването по делото на следния фактически състав – виновно противоправно поведение на служители на ответника, или на лица, на които е възложил извършването на определена работа и причинени при или по повод изпълнението на възложената работа вреди в правната сфера на трето лице, наличието на причинна връзка между поведението на виновните лица и причинените вреди. За уважаването на претенцията не е необходимо установяване на конкретните служители, виновното поведение на които е станало причина за

противоправния резултат, а вредите се считат за причинени при изпълнение на възложената работа, не само когато са в резултат на действия, но и когато настъпят в резултат на бездействие на лицето, на което е възложена съответната работа. За възложителите бездействието е основание за отговорност за увреждането, когато то се изразява в неизпълнение на задълженията, които произтичат от закона, от техническите и други правила и от характера на възложената работа – в този смисъл Постановление 9/1966г. на ВС.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, наличието на валидно застрахователно праоотношение, че ПТП-то е настъпило на републикански път, като причина за това е необезопасена дупка на пътното платно. В тази връзка неоснователни са доводите на ответника за неизяснен механизъм на ПТП, съпричиняване на вредоносния резултат и липса на причинно следствена връзка между процесното ПТП и вредоносния резултат. От показанията на разпитания свидетел, които съдът не намира основание да не цени в т.ч. и съобразявайки, че същите са подкрепени от останалите доказателства, и от заключението на приетата по делото съдебно – автотехническа експертиза се установява както механизмът на настъпване на ПТП, така и причинно – следствената връзка между процесното ПТП и настъпилния вредоносен резултат, поради което съдът приема, че процесното ПТП е настъпило по начина, посочен в съставения констативен протокол.

Пътят е републикански по смисъла на чл.3 ал.2 от Закона за пътищата. Съгласно чл.19 ал.1 т.1 и чл.30 ал.1 ЗП, в качеството си на задължено лице по управлението на пътя, Агенция „Пътна инфраструктура” е задължена да осъществява поддръжката му в състояние годно за обичайното и безопасно преминаване на пътни-превозни средства. В случай на съществуваща опасност, каквито безспорно са дупките по пътното платно, съгласно чл.13 ал.1 ЗДвП е необходимо съответното място да бъде обозначено със знак или друго средство за сигнализиране, което в случая не е сторено. Отговорността на Агенция „Пътна инфраструктура” следва да се ангажира на плоскостта на чл.49 ЗЗД вр. с чл.45 ЗЗД, тъй като, в качеството си на юридическо лице по смисъла на ЗАдминистрацията, дейностите по поддръжка и ремонт на поверените и пътища, се осъществява от нейни служители или други лица, натоварени за изпълнението им, които в конкретната хипотеза са бездействали и поведението им е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП.

В тази връзка неоснователни са доводите на ответника, че водачът не е съобразил поведението си с конкретната пътна обстановка съобразно

разпоредбата на чл.20, ал.2, изр.І ЗДвП. Предвид липсата на обозначение на пътя, съдът приема, че водачът не е бил длъжен да предположи наличието на дупка по пътното платно, доколкото по принцип тя не следва да е обичайна част от пътната настилка. Не може да се приеме, че щом като автомобилът е попаднал в дупката на пътя, то водачът му непременно не е съобразил скоростта си на движение със състоянието на пътя, тъй като самото наличие на дупка на пътното платно, за което не е налице съответно обозначение или която не е част от пътен участък с преобладаващо нарушено асфалтово покритие, има по-скоро внезапен характер за водача на МПС и не може да се очаква той задължително да намали скоростта си на движение до технически безопасната за преминаване през дупката или да спре преди нея. Следователно водачът не е бил длъжен да реагира на опасността на пътя.

Поради това съдът намира, че са налице всички предпоставки за ангажиране отговорността на ответната агенция за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители. Обхватът на суброгационното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, и от размера на обезщетението, което отговорното лице по чл. 49 ЗЗД дължи на застрахования. Имуществената застраховка следва да осигури пълна обезвреда на увредения, което означава че обезщетението има за цел да постави увредения в имущественото състояние, което той би бил преди деликта.

Досежно размерът на претърпените вреди е прието заключение на СТЕ, съгласно което размерът им по средни пазарни цени към датата на ПТП е 296.58 лв. Искът е предявен в по-малък размер, в който следва за бъде уважен. Ответникът дължи и законната лихва от датата на подаване на ИМ до окончателното плащане, както и разноските, извършени от ищеца в настоящото производство.

При този изход на делото разноски на ответника не се дължат.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ..., ..., да заплати на ..., ЕИК ..., седалище и адрес на управление ..., сумата 236.66 лева главница – изплатено застрахователно обезщетение по щета ..., ведно със законната лихва върху главницата от 27.06.2022 г. до окончателното й изплащане, както и 695.00 лева – разноски по делото.

ОТХВЪРЛЯ молбата на ..., ..., за присъждане на разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____